

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ.

Α Λ Λ Ω Σ.

Πρεσβύτες τις Χρεμύλθ πένης ὦν πτω οὐσίαν ἀφικνεῖ) εἰς θεοῦ ἐπεροτᾶ ἢ τὸ θεὸν πᾶς αὐτὸς εἰς
ἐκδηλον ἀβροῦντε μετὰ σάϊν βίον. τοῖον δὲ ἢ ἐγγεγύη) ὁ χρησμός. χρεῖ γὰρ αὐτῷ ὁ θεὸς ἐξίονη τῆ
ραοῦ, τοῦτω ἐπεδὲ ὡς περὶ σωτύχη. καὶ δὴ τυφλῶ καὶ γέροντι σωτυχῶν, εἶπετο πληροῦν τὸν χρησμόν.
ὡς δὲ Πλούτθ οὐδὲ ὕστερον ἢ περὶ δὲ χρεῖς αὐτῶ, εἰσάγει εἰς Ασκληπιοῦ, ἰασόμενθ αὐτὸν τὸ
πνεύματος. καὶ οὐ πτω πλούσιθ γίνε). ἐφ' ᾧ δυσχεραῖα σα ἢ Πενία ὡς γίνε) λοιδορομύη τις τῆ
κατὰ δῶσασι. περὶ ὡς καὶ δὲ λογθ ἐκ ἀφύης γίνε), συγκεινομύων τῆ φαύλων τὸ Πενίας καὶ τῆ
Πλάτου ἀγαθῶν ὑπὸ Βλεψιδήμου καὶ Χρεμύλα. πολλῶν τε ἄλλων ἐπεισερόντων, ἐν τῶ ὀπιθοδωμῶ
τὸ ἠθλιαῖς ἀφιεροσαντο Πλούτου ἰσάλαματα. τὰ μὲν οὐδὲ τὸ ὑποδέσεως τῶ αὐτῶ. Περγολογίει δὲ
θεράπων δυσχεραίων περὶ τὸ δεωόπῳ, ὅτι τυφλῶ καὶ γέροντι κατακολουθεῖν ἐκ ἡγμῶτε.

Ἐτέρως ὑπόθεσις.

Πρεσβύτες τις Χρεμύλθ πένης ὦν καὶ ἔχων ἕδον, κατὰ νοήσας ὡς οἱ φαῦλοι τῶ πτωκαῦτα δὲ
περὶ πῶσιν, οἱ δὲ χρησοὶ ἀτυχοῦσιν, ἀφικνεῖ) εἰς θεοῦ χρησόμενθ, πότερον τὸ πᾶσα σωφροῦως
ἀγαθὸν ἴσῃ, καὶ ὁμοῖον ἑαυτῶ αὐτὸ τῶ εἰσῆσι δὲ δάξειεν, ὡς γὰρ οὐδὲν χρησός, ἢ φαῦλον, ὡς τῆ φαύλων τότε
δὲ περὶ πῶσιν. ἐλθὼν οὐδὲ εἰς τὸ μαντεῖον, περὶ μὲν ὦν ἤρετ, ἐδὲν ἤκουσεν. περὶ πῆ δὲ αὐτῶ, ὡς π-
νι περὶ τὸν ἐξίον σωτύχη ἀπολαθεῖν. καὶ τὰ λοιπὰ ὡσαύτως.

Ἐδιδάχθη ὅτι ἀρχόντθ Ἀντιπάξε ἀντιγωνίζομενος αὐτῶ, Νικοχάρις μὲν Λάκωσιν. Αἰετομύης
ἢ Ἀδμήτω. Νικοφάντος ἢ Ἀδωνίδι. Ἀλκίε ἢ Πασφάη. τῆ δὲ τῶν ἢ δὲ δάξας πῶν κωμῶσιν
πῶν τῶ ὅτι τῶ ἰδῶ ὀνόματι, καὶ τὸ ἕδον αὐτῶ συστήται Ἀερετα δὲ αὐτὸς τις δεατῆς βυλόμθ, τῶ
ὑπόλοιπα δύο δὲ ἐκείνθ καθεκτε, Κώκαλον καὶ Αἰολοσίκωνα.

Ἰστέον δὲ ὅτι τῶ δρᾶματθ περὶ σωπῶ πεπλάσμενα εἰσι ὡς τῶ ποιητῆ, Χρεμύλθ γὰρ ὑπὸ τῶ
χρεῖ καὶ τῶ αἰμύλλω τὸ ἀπατῶ εἶρη). ὁ ἀπατῆρ δὴ λαδὴ αὐτὸν χρεοφειλέτας δὲ πένιαν. καὶ τὸ Καείων
ἐξ ἡλκωζόμενον τὸ δούλον δηλοῖ. Κάρες γὰρ οἱ δούλοι. ὅθεν καὶ περὶ ἡμίαν ἐν Καεὸς ἀτῆ, ἥτοι ἐν δού-
λα τάξει. καὶ τὸ Βλεψιδήμθ ἢ ἡτὸ πτωχός, ὁ βλεπῶν αἰεὶ ποτε εἰς τὸ δῆμον.

Εἴθεσις τῶ δρᾶματθ ἰαμβικοὶ ἕξιμέτροι ἀναστάλκτικοι μὴ ὦν τέλθ τι γὰρ αὐτὸς περὶ σε τῶ ἡ-
τῆ λέγη.

ἌΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΤ

ὑπόθεσις δι' ἰάμβων.

Μαντῶ) δίκαιθ ὦν τις καὶ πένης,
Εἰ μεταβαλὼν, πλούτου τυχεῖν δυνήσε).
Ἐχρησεν ὁ θεός, σωμακολεθεῖν ὡπερ αὐτὸν
Ἀνδρὶ περὶ τύχη. Πλούτος δὲ ὀπιαίε) τυφλός.
Γνοῖ δὲ αὐτὸν, ἢ γὰρ οἴκαδὲ ἄλλοις δημότας
Καλέσας μετὰ χεῖν. εἰδ' ὕμῶσιν τὰς κόρας
Ἐσώδον. εἰς Ασκληπιοῦ δὲ ἀπῆρον. ἢ δὲ
Ἀφνω περὶ δὲ δεικώλῶσιν.
Ὅμως ἀναβλέψαντος αὐτῶ, τῆ κακῶν
Οὐδεὶς ἐπλούτει. τῆ δὲ ἀγαθῶν ὡς τῶ ἀγαθῶ.

ΤΑ